Subota, 28.04.2012.g

Prekjučer mi je bio rođendan. 50-ti. I nekad, kada sam iza nečijeg imena pročitao brojku 50 ili više, mislio sam si da su ti ljudi stari i da samo razmišljaju o mirovini ili sl. Danas, kada ja imam 50 godina, vidim da to nije tako. A pogotovo kada čovjek NAĐE SVOJ ODNOS S BOGOM, SVOJIM STVORITELJEM.

I JA IZ DANA U DAN "GORIM" KAKO DA

DRUGIMA OKO SEBE POKAŽEM I DOKAŽEM

DA SVAČIJI ŽIVOT, KAKAV GOD BIO,

MOŽE IMATI SMISLA I RADOSTI, ALI BAŠ

SVAČIJI, SAMO AKO TAJ SVOJ ŽIVOT,

TAKAV KAKAV JE, PREDAMO NA

UPRAVLJANJE GOSPODINU.

Prije mjesec dana rekao sam svojoj supruzi da za rođendan ne želim nikakvu posebnu proslavu. Tako sam se osjećao. Da, ako bi baš nešto htio je to da za taj vikend, kada mi je bio rođendan, odem u Samobor, u Tabor, na duhovnu obnovu. Kod dragog fra Linića i njegovih fratara, sa njima i onim prekrasnim dušama koje dođu tamo, svaki iz svoje potrebe.

No, za tu želju se trebalo poklopiti nekoliko stvari. A kako se nisu, tako nisam ni ja išao u Tabor. Jer Tabor na jedan dan PUNO MI JE PREMALO.

I onda prekjučer krenem ujutro na misu u udaljeni grad, jer kod nas nema jutarnjih misa a navečer će sigurno netko doći čestitati rođendan pa neću moći na misu.

BAŠ MI JE ONAKO PALO NA PAMET DA JE PREKRASNO TO

KADA PROSLAVU SVOJEG ROĐENDANA MOŽEŠ POČETI S

JUTARNJOM MISOM.

I od tada su se počeli događati razni događaji, U GOSPODINU, koji su me cijeli dan uveseljavali.

Vozeći se na misu, molio sam u sebi svakodnevne jutarnje molitve. I tako sam došao do molitve ANĐELE ČUVARU MILI. **I padne mi na pamet da nisam nikad u životu na svoj rođendan zahvalio svom anđelu čuvaru što je jedino on, cijeli moj život, od mojeg rođenja, sa mnom, što me jedino on uvijek čuva i brani, što se jedino on za mene stalno moli. Što je jedino on uvijek radostan kada sam i ja radostan u Gospodinu.**

A onda se prisjetim koliko često se moj dragi anđeo čuvar plakao i plakao kada sam ja išao u svoju propast, kada sam živio život bez Gospodina.

I naravno, oblijale su me suze kada sam mu počeo za sve to

zahvaljivati. On je bio tu negdje kraj mene, sigurno radostan, a

ja sam plakao i zahvaljivao mu.

NISAM JOŠ ČUO OD NEKOGA DA SE ZA SVOJ ROĐENDAN

ZAHVALI SVOJEM ANĐELU ČUVARU ZA TO ŠTO JE ON JEDINI S

NJIM OD ROĐENJA. U SVIM SITUACIJAMA. NISAM NI JA DO

OVOG SVOJEG 50-tog ROĐENDANA.

TO SU BAŠ BILI PREKRASNI TRENUCI.

JA I MOJ ANĐEO

ČUVAR SLAVIMO MOJ ROĐENDAN.

A tokom dana dobio sam i nekoliko čestitki, na razne načine. SVE SU

ME JAKO RAZVESELILE JER SAM OSJEĆAO DA SU DATE OD

SRCA, A U SVIMA JE BIO PRISUTAN GOSPODIN.

Prva mi je čestitala jedna draga sestra u vjeri koja mi otpjevala u mobitel rođendansku pjesmu. Po njezinom radosnom glasu osjetio toplinu želje koje mi je uputila. I ONA I JA SMO SI JEDAN DRUGOME

DUHOVNE OBNOVE, KAKO KADA KOME TREBA.

Pa sam dobio jednu prekrasnu poruku od jedne, isto tako, drage sestre u

vjeri. BAŠ ME RAZVESELILA: "***Prijateljstvo se gradi, dobrota***

se ima, a sve nas veže Onaj koji nas posla da živimo

jedni za druge. Sretan rođendan generacijo! "

A od jednog dragog čovjeka primio sam čestitku koja me jako, jako razveselila. Jer smo u zadnjih godinu dana imali nekoliko razgovora oko toga kako prepoznati ŠTO JE TO NAŠ ŽIVOTNI PUT PO GOSPODINOVOJ VOLJI. Kada ti sve ide krivo, kao njemu, pa u svemu ne vidiš smisao. Malo smo razgovarali, tek toliko da sam mu probao malo "dići" glavu. Ostalo je učinio on sam i GOSPODIN. I rekao mi je prije desetak dana da misli da je sada sve u redu i da dobro zna što mu je dalje činiti u životu.

On mi je čestitao riječima: ***"Sretan Vam rođendan!(ne znam koji***

je,ali to nije bitno). Želim Vam svako dobro i sve najbolje u

životu.

Pratim Vaš Duhovni dnevnik i uvijek nađem nešto korisno za

sebe i svoj životni put.

Nadam se da bude još prilika da se malo "pospominamo"."

TOLIKO VRIJEDAN POKLON!

Pa sam od svoje supruge, osim radosnih i iskrenih želja, dobio i jedan križić s raspetim Gospodinom. Baš onakav kakav mi paše na lančić koji uvijek nosim ispod majice oko vrata.

TAKO SADA IMA DVA. JEDAN ISPOD MAJICE A DRUGI NA

KRUNICI KOJU NOSIM UVIJEK S VANJSKE STRANE, NA MAJICI.

GOSPODIN IZNUTRA I IZVANA. BAŠ KAKO TREBA BITI.

A od moje kćeri sam dobio također jedan prekrasan poklon. Ona mi ga je predala drugi dan kada je došla iz Zagreba.

Knjigu JOSIP IZ NAZARETA, ČOVJEK POVJERENJA, u kojoj je jedan redovnik skupio kroz dvadesetak godina sve o Svetom Josipu.

Ta knjiga mi je došla kao naručena jer o Svetom Josipu toliko malo znam, ni povijesno o njemu nema puno napisano. A i u BIBLIJI ima samo 12-tak rečenica.

Godinama nisam toga skromnog i dragog čovjeka, A TOLIKO

SVETOG, uopće doživljavao kao nekog sveca. Uvijek mi je nekako bio po

strani. I BIO JE, NIKADA SE ON NIJE ISTICAO. A TOLIKO

TOGA JE UČINIO ZA DJEVICU MARIJU I NAŠEG GOSPODINA

ISUSA KRISTA.

TOLIKO PONIZNOSTI, TOLIKO VJERE DA SVE TAKO TREBA BITI,

TOLIKO HRABROSTI I JAKOSTI, TOLIKO SU GOSPODIN I

NJEGOVA MAJKA IMALI U NJEGA POVJERENJA, da si čovjek, kada

o tome razmišlja, može samo sjesti, sklopiti ruke i zahvaljivati Bogu Ocu

što je baš Josipa izabrao za tu povijesnu ulogu.

A DRAGOM SVETOM JOSIPU ZAHVALJIVATI ŠTO JE TU ULOGU,

TAKVU KAKVU MU JE BOG NAMIJENIO, PRIHVATIO I OD

SRCA, I SA VJEROM, JU IZVRŠAVAO.

I zato mi je ta knjiga odmah postala draga. I poklon je bio pogođen.

A uz tu knjigu sam dobio i jednu prekrasnu poster-sliku Svete Obitelji i anđela. **I još jedan Božji znak.**

Taj poster je bio zamotan u jedan list nekog katoličko kalendara iz 2004.g. koji su vjerojatno u knjižari koristili za zamatanje takvih stvari. I tako, kada sam sve to stavio na stol, vidim zarolani taj list i hoću ga baciti u koš. No, mislim si, da vidim što piše na njemu. A na njemu je bila slika jednog anđela i žene koja čita Bibliju, a sa strane je bilo napisana jedna

izjava SVETOGA LEOPOLDA MANDIĆA, prekrasnog sveca i mojeg

duhovnog prijatelja: ***"Nije potrebno činiti***

izvanrednu pokoru.

Dovoljno je strpljivo podnositi nevolje

života!"

KOJA LI PORUKA ZA SVE NAS! SAMO DA SE TOGA DRŽIMO,

POSTALI BI SVETI LJUDI JER BI VRŠILI BOŽJU VOLJU ZA

NAŠE ŽIVOTE.

NE TREBA SE SAMO PRAVITI SVETIM PO NEKAKVIM CRKVENIM

PROPISIMA IZVANJSKIM AKTIVNOSTIMA DA NAS DRUGI VIDE.

TREBA SAMO ŽIVJETI PO BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA I PODNOSITI

NEVOLJE SVOJIH ŽIVOTA ZA KOJE VRLO ČESTO NITKO NE ZNA.

NITKO, SAMO GOSPODIN! A TO JE I VIŠE NEGO DOVOLJNO.

I dobio sam od jednog drago brata u vjeri jednu prekrasnu knjigu MISLI od Svetog Augustina, isto velikog obraćenika. Nisam ju počeo čitati, samo kada sam ju otvorio u njoj je bio onaj karton što služi za označavanje listova kada se stane s čitanjem. A na njemu je bila napisana

jedna prekrasna pjesma Svetog Augustina koja KAO DA JE IŠLA I

MENE, KAO DA SAM JU JA NAPISAO:

''Kasno sam Te uzljubio,

Ljepoto tako stara i tako nova,

Kasno sam Te uzljubio!

A eto,

Ti si bio u meni, a ja izvan sebe.

Zvao si me i vikao,

Probio si moju gluhoću.

Zabljesnuo si, sijevnuo si

I rastjerao moju sljepoću.

Prosuo si miomiris, a ja sam ga upio

Pa uzdišem za Tobom.

Okusio sam ga pa gladujem i žeđam.

Dotakao si me.

I za to gorim ta Tvojim mirom."

I nakon riječi ove pjesme jako se veselim čitanju ove knjige.

A od jednih dragih ljudi dobio sam VELIKI KATEKIZAM proglašen od SVETOG PIJA X. Katekizam već imam ali ono što me posebno dojmilo i razveselilo bile su riječi posvete od tih dragi ljudi.

Prvo su bile napisane riječi pjesme za koju su oni prepoznali da ocrtava moj životni put:

"Odlučio sam slijediti Krista…"

A TO JE STVARNO TAKO JER SE TAKO I JA OSJEĆAM.

A onda i riječi prekrasnih želja

"Neka ti ovaj skromni darak bude pri ruci, jer na

tvojem putu svakim će danom biti sve više pitanja.

Budi blagoslovljen u svim godinama života koji je

pred tobom! Sretan rođendan!"

A moja draga šogorica mi je također svojim riječima "zatitrala" srce. Došla mi je onako radosno, pružila ruku i čestitala rođendan, četiri puta me poljubila uz riječi: "NEK TI BUDU ČETIRI PUSE!" A onda je malo stala natrag, kratko pogledala u zemlju i rekla da mi nisu ništa kupili jer nemaju.

Ali one riječi "NEK TI BUDU ČETIRI PUSE" BILE SU

NEPROCJENJIVE. BILE SU SVE ŠTO MI JE MOGLA DATI OD

SVOJEG SRCA. A NAJVEĆI POKLON JE KADA NEKOM DAŠ SVE

ŠTO U TOM TRENUTKU , U TOJ PRILICI, MOŽEŠ. ONA JE TO

UČINILA.

Prekjučer, na moj 50-ti rođendan, nisu svirali tamburaši kao nekad na

mojim rođendanima, nije bilo veliko društvo, nije bila, kako kaže

pjesma od Balaševića, PARADA PIJANSTVA I KIČA.

MENI JE TO BIO NAJRADOSNIJI

ROĐENDAN U ŽIVOTU.

ZATO TI HVALA GOSPODINE

ŠTO SI ME STVORIO!

ZATO TI HVALA GOSPODINE

ŠTO SI MI DAO MOJEG ANĐELA

ČUVARA!

ZATO TI HVALA GOSPODINE ZA

SVE MOJE DANE U TEBI, BIVŠE

I BUDUĆE!

TI SI GOSPODINE MOJ

NAJDRAŽI DAR!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE!